

lem vilde gøre det, er det nu ikke. Anordningen gik ud paa, at det skulde være „enhver Ejer eller Bestyrer af en Plantage tilladt uden Bevilling at sælge enten selv eller ved andre til Plantagens Arbejdere saadanne Høkervarer, som er tilvirkede eller frembragte paa Stedet eller indkøbte hos en Indehaver af Købmandsborgerkab paa St. Thomas“, og den hed: „Anordning om Salg af Høkervarer fra Plantager paa St. Thomas og Sct. Jan“. Jeg mente, som det ærede Medlem, at der var en Fare i dette at lade Plantageejerne være Sælgere af Varer til Arbejderne. Det kunde naturligvis misbruges. Derfor burde, forekommer det mig, en saadan Anordning ikke stadfæstes her fra Danmark. Forholdet minder jo meget om svundne Tider, hvor Arbejdsgiveren gennem en saadan Bestemmelse kunde udnytte sine Arbejdere paa utilbørlig Maade. Men der var rigtignok en Vanskelighed. Det ærede Medlem spurgte, om der var andre Steder, hvor noget saadant gjaldt. Ja, desværre, der gælder en saadan Anordning paa St. Croix, udfærdiget den 11. Juni 1911. Den Gang var man altsaa af den Mening, at man ikke behøvede at nære nogen Frygt, og i og for sig ved jeg heller ikke noget om, at der skulde være sket Misbrug. Det ærede Medlem siger, at der klages over det, og det kan være, at det er Tilfældet, men jeg ved ikke noget derom, der er ikke kommet Klager derved til Finansministeriet. Alligevel anser jeg Forholdet for uheldigt og har derfor, som det ærede Medlem altsaa nævner, ikke villet indstille Anordningen til Stadfæstelse. Jeg forstod for Resten ogsaa paa Guvernørens Udtalelser, at han selv havde Betænkeligheder. Han har nu henstillet til Kolonialraadet, om der kunde ske nogen Forandring deri, idet man naturligvis overfor Kolonialraadet, som er en lovgivende Forsamling, maa stille sig paa den mest hensynsfulde Maade, naar man ikke gør det, som her er forlangt af det, men fraraader Hans Majestæt at stadfæste den vedtagne Anordning.

Det forholder sig altsaa for saa vidt rigtigt, som det ærede Medlem siger, men det ærede Medlem har efter min Mening den Fejl at gøre for meget ud af det. Det er ikke altsammen saa slemt,

som det ærede Medlem tror. Jeg vil egentlig ikke bebrejde det ærede Medlem dette, jeg har selv været i Opposition, og jeg ved, at naar man er det, er det ens Pligt at gøre saa meget som muligt ud af det. Men der er jo intet Oppositionsforhold mellem det ærede Medlem og mig, og alligevel er det ærede Medlem mere Neger end Negrene selv. De Klager, jeg har faaet, f. Eks. i Breve fra Hamilton Jackson, er langt mindre voldsomme, og der stilles Krav om langt mindre Reform, end det ærede Medlem kræver. Det ærede Medlem skal ikke gøre sig sortere, end han er. Jeg vil heller ikke paa nogen Maade gøre ham sortere, der bør være den venskabeligste Forhandling imellem os, og jeg antager, at vi har fuldkommen fælles Interesse i den Sag. Hvorfor skal det ærede Medlem da ligesom overdrive og derved, synes jeg, skade Sagen? Hvis han holdt sig mere til det, vi kan faa oplyst, tror jeg, det vilde gavne Sagen mere. Det er jo ikke en Opposition overfor en Regering, det ærede Medlem her giver Udtryk. Det ærede Medlem tror jo ikke, at den nuværende eller andre danske Regeringer ikke nærer nogen Interesse for, at Øerne derovre kan trives saa godt som muligt. Jeg deler den Anskuelse, det ærede Medlem har fremsat i sit Foredrag her i Dag, at enten maatte vi forsøge at skille os af med Øerne — hvad jeg i Øjeblikket paa ingen mulig Maade vil tilraade —, eller ogsaa maa vi sørge for at reformere og hjælpe, saa vidt det er muligt. Paa dette Punkt mødes altsaa det ærede Medlem og jeg ganske.

Blandt alle de mange Ting, det ærede Medlem nævner — det ærede Medlem kan ikke forlange, jeg skal gennemgaa alle de forskellige Love og Forhold, som overhovedet kan fremdrages, naar der er Tale om de dansk vestindiske Øer —, var ogsaa den, at man kunde forsøge at gaa til en Forandring af Lovgivningen om Valg til Kolonialraadet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at jeg skulde have en Pligt til i næste Samling at fremsætte Forslag angaaende Kolonialraadets Sammensætning; thi Kolonialloven udløber først den 1. April 1917, saa jeg skulde næsten tro, det var tidsnok i Samlingen 1916—17, uden at jeg derfor vil sige, at